

Belediye Sınırlarındaki Suların Başka Köylere İçme Suyu Olarak Verilmesi

Bu karar; belediye sınırlarındaki suların başka köylere içme suyu olarak verilmesinin 7478 sayılı Kanun kapsamı dışında olup olmadığı hususuna ilişkindir.

T.C.

DANIŞTAY

8. Daire

Esas: 1989/572

Karar: 1989/589

Tarih: 21.06.1989

ÖZET: Belediye sınırlarındaki suların başka köylere içme suyu olarak verilmesinin 7478 s. Kanun kapsamı dışında olduğu Hk.

(7478 sayılı KİSK. m. 11, 15)

KARAR METNİ:

Temyiz isteminde Bulunan : Belediye Başkanlığı

Karşı Taraf: Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü

Davalı Yanında Davacıya Katılan : Köyü Muhtarlığı

İstemin Özeti : Belediyesi sınırlarından çıkan I-II kaynaklarının tamamının köyüne verilmesine ait Köy Hizmetleri 17. Bölge Müdürlüğü Tahsis ve Tevzi Komisyonu kararının iptali istemiyle açılan davayı Köyünün kendi sınırları içerisinde yeterli içme suyu bulunmadığı, kaynağın çıktığı Belediyenin en az 10 yıl bu suya gereksiniminin olmadığı gerekçesiyle reddeden idare Mahkemesinin 28.12.1988 tarih ve E:1986/670, K:1988/1112 s. kararının halen kendi gereksinimleri için kullanılan kaynak suyunun başka bir köye verilmesinin usul ve kanuna uygun olmadığı ileri sürülerek 2577 s. Kanunun 49. maddesi uyarınca temyizen incelenerek bozulması istemidir.

Savunmanın Özeti: İstemin reddi gerekeceği yolundadır.

Danıştay Tetkik Hakimi: Güler Çiftçi

Danıştay Savcısı Belma Kösebalaban'ın Düşüncesi : Belediyesi sınırları içerisinde bulunan 1 ve 2. kaynaklarından Köyü Muhtarlığına su verilmesine ait Köy Hizmetleri Bölge Müdürlüğü su tahsis ve tevzii komisyonu kararının iptali istemiyle açılan davayı reddeden idare Mahkemesi kararının, su verilme kararının usulüne uygun şekilde ilan edilmediği, ilan yapılmadan ilan yapılmış gibi tutanak düzenlenmesinin şekil yönünden işlemi hukuka aykırı kıldığı, suyun kasaba için gerekli olduğu ileri sürülerek temyizen tetkiki istemidir.

Bu durumda, temyiz dilekçesinde öne sürülen hususlar, 2577 s. idari Yargılama Usulü Kanununun 49. maddesinin 1. fıkrasında belirtilen sebeplerden hiçbirisine uymayıp idare Mahkemesince verilen kararın dayandığı hukuki ve kanuni nedenler karşısında, anılan kararın bozulmasını gerektirir nitelikte görülmemektedir.

Açıklanan sebeplerle temyiz isteminin reddiyle idare mahkemesi kararının onanmasının uygun olacağı düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Sekizinci Dairesince işin gereği görüldü:

Olay tarihinde yürürlükte olan ve köylerin içme ve kullanma suyu gereksinimlerinin nasıl çözümleneceğini düzenleyen 7478 s. Köy içme Suları Hakkındaki Kanunun 11. maddesiyle "Umuma ilişkin sular ile özel yasalarla köye veya köylere devir ve tahsis edilmiş veya köyün veya köylerin öteden beri intifamda bulunmuş olan suların.... başka köyün ihtiyacına" verilebileceği kuralı getirilmiştir.

Yasanın bu kuralının belediyeleri kapsamadığı açıktır.

Nitekim aynı Kanunun 24 Mayıs 1983 tarih ve 2824 s. Kanunun 1. maddesiyle Yürürlükten kaldırılan 15. maddesinin Belediye teşkilatı bulunan ve nüfusu son nüfus sayımına göre 3000 e kadar olan kasabalarda bu Kanun kurallarına bağlıdır, şeklindeki yürürlükte olmayan ayrık düzenlemesi de Kanunun amacının bir köydeki su kaynağının aynı köye veya sair bir köye verilmesinde uygulanması olduğunu, belediye sınırlarındaki suların başka köylere içme suyu olarak verilmesinin bu kanun kapsamı dışında tutulduğunu göstermektedir.

Buna göre Belediyesi sınırlarından çıkan l ve su kaynağı köyüne veren Köy Hizmetleri 17. Bölge Müdürlüğü Tahsis ve Tevzi Komisyonu kararı bir belediye sınırından çıkan su, sair bir köye 7478 s. Kanuna göre verilemeyeceğinden Usul ve Kanuna aykırıdır.

Açıklanan sebeplerle idare Mahkemesinin 28.12.1988 tarih ve E:1986/

670, K: 1988/1112 s. kararının bozulmasına, dava dosyasındaki belge ve bilgiler işin esası bakımında karar vermeye yeterli olduğundan 2577 s. Kanunun 49. maddesi uyarınca dava konusu işlemin iptaline, 17.300 TL avukatlık ücreti ile 12.500 TL yargılama giderlerinin davalıdan alınıp davacıya verilmesine,

21.6.1989 tarihinde **oyçokluğu** ile karar verildi.

AZLIK OYU

Uyuşmazlık belediye sınırlarından çıkan suyun bir başka köye gereksinimi için verilip verilmeyeceğine ilişkindir. 18.6.1984 tarihli resmi gazetede yayınlanarak olay tarihinden önce yürürlüğe giren Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü görevlerine ait 235 s. Yasa Hükmünde Kararnamenin 2. maddesinin e fıkrası ile köy ve bağlı yerleşim birimlerine içme ve kullanma suyu tesislerini yapmak amacı ile kamuya ilişkin suları gereksinimlerine göre köy ve bağlı yerleşim birimlerine özgülemek yetkisi Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğüne verilmiştir.

Daha sonra 9.5.1985 tarih ve 3202 s. Kanun ile de bu kural aynen benimsenmiştir. Görüldüğü gibi köylere içme ve kullanma suyu verilmesi sözkonusu olduğunda kamuya ilişkin suların kullanımı Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğünün yetkisi içerisinde bulunmaktadır. Kamuya ilişkin suların, ister belediye, ister köy sınırları dışında bulunsun Medeni Kanun uyarınca kimsenin mülkiyetinde olmaması sebebi ile Devletin hüküm ve tasarrufunda bulunan sular olduğu kuşkusuzdur.

Dava konusu suyun belediye sınırları içerisinde olmakla birlikte belediyenin mülkiyetinde veya kullanımında olmadığı, Devletin hüküm ve tasarrufu kapsamında bulunduğu anlaşılmaktadır.

Bu sebeple yetkili genel müdürlükçe bu suya gereksinimi olan köye verilmesinde yasalara aykırılık bulunmadığı oyu ile karara karşıyım.

Kaynak: DKD Sayı:76-77 Sayfa:564

Telefon: +90 (312) 473 84 23

E-Posta: mts@mevzuattakip.com.tr

Adres: Çetin Emeç Bulvarı Hürriyet Cad. No: 2/12 Çankaya ANKARA